pr. eines nach ihr benannten *Waldes.*

**वाकपुष्प** n. Pl. *Redeblüthen, schwungvolle Worte* 139,12. Kathâs. 72,395 (म्रार्चयत् zu lesen). 99,38.

***वाकप्रदा** f. Bein. des Flusses Sarasvatî Râǵan. 14,21.

**वाकप्रलाप** m. *Redekunst, Beredsamkeit.*

**वाकप्रवदिषु** Adj. *als Redner auftretend.*

**वाकप्रशस्त** Adj. *ausdrücklich für rein erklärt* Gaut. 17,38. Vgl. वाकशस्त.

**वाकप्रसारिकाम** (°प्रसारिकाकाम oder °प्रसारकाम?) Adj. *wünschend, dass die Rede hervortrete,* so v. a. *dass* (das Kind) *zu sprechen anfange* Pâr. Gṛhj. 1,19,7.

**वाक्य** n. (adj. Comp. f. या) 1) Sg. und Pl. *Ausspruch, Rede, Worte.* मम वाक्यात् so v. a. *in meinem Namen.* — 2) *Aussage vor Gericht.* — 3) *ausdrückliche Aussage* (Gegensatz लिङ्ग *Andeutung*). — 4) *Verlobung* Nâr. 12,30. — 5) *Ausdrucksweise.* — 6) *Gesang der Vögel.* — 7) *Disputation.* — 8) *Satz* (in grammatischem Sinne). — 9) *Satzglied in einem Syllogismus.* — 10) *umschriebene Ausdrucksweise.*

**वाक्यकण्ठ** Adj. *dem die Rede* (schon) *im Halse steckt,* so v. a. *Etwas zu sagen im Begriff stehend* MBh. 12,167,20.

**°वाक्यकर** Adj. *Jmds Worte —, Jmds Geheiss ausführend.*

**वाक्यकरणसिद्धान्त** m. Titel eines Werkes.

**वाक्यकार** m. *der Verfasser eines* Vâkja *genannten* Vedânta-*Werkes.*

**वाक्यगर्भित** n. *Einschaltung eines Zwischensatzes.*

**वाक्यग्रह** m. *Lähmung der Sprache.*

**वाक्यता** s. u. गद्गदवाक्य.

**वाक्यत्व** n. 1) *das Wortsein, das Redesein* Sâj. in der Einl. zu ṚV. 3,33. — 2) *das Bestehen aus Worten.* — 3) *das Satzsein.* — 4) am Ende eines Comp. *Aussprache.*

**वाग्दण्डक** (wohl m.) Pl. *sich lang hinziehende Reden, ausführliche Rede* Karaka 3,8.

**वाक्यदीपिका** f., **वाक्यपद्माध्यायी** f. und **वाक्यपदीय** n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

**वाक्यपूरण** Adj. *den Satz ausfüllend.*

**वाक्यप्रकरण** n. (Burnell, T.) und **वाक्यप्रकाश** m. (Bühler, Rep. No. 763) Titel von Werken.

**वाक्यप्रदीप** m. fehlerhaft für वाक्यपदीय Bühler, Rep. No. 314.

**वाक्यप्रबन्ध** m. *fortlaufende Rede, Erzählung.*

**वाक्यभेद** m. *Verschiedenheit der Aussage* Ǵaim. 2,1,47. Pl. *sich widersprechende Aussagen* Mudrâr. 46,16 (77,16).

**वाक्यभेदवाद** m. Titel eines Werkes.

**वाक्यमाला** f. 1) *Aneinanderreihung mehrerer Sätze.* — 2) Titel eines Commentars.

**वाक्यरचना** f. *das Wortemachen, Reden* Comm. zu R. ed. Bomb. 2,44,30.

**वाक्यवज्र** n. Sg. und Pl. *Donnerworte.*

**वाक्यवर** Lalit. 34,18 fehlerhaft für वाक्संवर.

**वाक्यविवरण** n., **वाक्यवृत्ति** f., **°प्रकाशिका** f. und **°व्याख्या** f. Titel von Werken.

**वाक्यशलाका** f. *eine spitze, verletzende Rede* MBh. 5,162,1. Vgl. वाकशलाका.

**वाक्यशेष** m. *Satzergänzung, ein zu ergänzendes Wort* Ǵaim. 1,4,29. 3,8,10. Vikr. 35,8. Comm. zu Âpast. Çr. 5,26,4. Nom. abstr. °त्व n. Ǵaim. 3,4,5.

**वाक्यसंयोग** m. *grammatische Construction.*

**वाक्यसंकीर्ण** n. *Vermengung zweier Sätze.*

**वाक्यसार** n. Titel eines Werkes.

**वाक्यसारथि** m. *Wortführer* R. 4,31,36.

**वाक्यसिद्धान्तस्तोत्र** n. und **वाक्यसुधा** f. Titel von Werken.

**°वाक्यस्थ** Adj. *Jmds Worte befolgend* Suçr. 1, 123,20.

**वाक्यस्वर** m. *der Accent im Satze.*

***वाक्यहारिणी** f. *Botin, Liebesbotin* Gal.

**वाक्याडम्बर** m. *Wortschwall.*

**वाक्याध्याहार** m. *Ergänzung eines Satzes.*

**वाक्यामृत** n. Titel eines Werkes Burnell, T.

**वाक्यार्थ** m. *der Sinn —, der Inhalt eines Satzes.*

**वाक्यार्थदीपिका** f. und **वाक्यार्थविवेक** m. (= महा°) Titel von Werken.

**वाक्यार्थोपमा** f. *ein Gleichniss, in welchem die Aehnlichkeit zweier Dinge im Einzelnen durchgeführt wird.*

**वाक्यालंकार** m. *Schmuck der Rede, — des Satzes.*

**वाक्योपचार** m. *das Verfahren mit Worten, das Reden* R. 2,44,24.

**वाक्र, वाक्रं सुवात्रम्** N. eines Sâman.

***वाक्र्य** n. Nom. abstr. von वक्र.

**वाकशलाका** f. = वाक्यशलाका MBh. 6,98,2.

**वाकशल्य** n. = वाकक्षत्य.

**वाकशवङ्ग** Adj. als Beiw. einer Saṁhitâ Saṁuitopan. 6,9. 7,3.

**वाकशस्त** Adj. *ausdrücklich für rein erklärt* Jâǵñ. 1,191. Vgl. वाकप्रशस्त.

**वाक्तसेट्** Adj. in einer Formel. वाक्त soll = वाच् sein.

**वाकसंयम** m. *Hemmung der Rede, Bändigung der Zunge.*

**वाकसंवर** m. *Zügelung der Rede, Vorsicht beim Sprechen* Lalit. 34,18 (वाक्यवर gedr.).

**वाकसङ्ग** m. 1) *das Steckenbleiben beim Reden, schwerfälliges Sprechen* (im Alter) MBh. 1,84,19. — 2) *Lähmung der Sprache.*

**वाकसायक** m. *ein als Pfeil wirkendes Wort* Spr. 6018. Çiç. 20,77.

**वाकसिद्ध** n. *eine übernatürliche Vollkommenheit in Bezug auf die Rede.*

**वाकस्तम्भ** m. *Lähmung der Sprache.*

**वागतीत** m. *eine best. Mischlingskaste.*

**वागधिप** m. Bein. Bṛhaspati's Kir. 2,2.

**1. वागत्त** m. *Ende der Stimme,* d. i. *die lauteste Stimme.*

**2. वागत्त** Adj. *mit* वाच् *endigend.*

**वागपहारक** Adj. *der unerlaubter Weise von Andern Gesprochenes sich aneignet* M. 11,51. Jâǵñ. 3,210.

**वागपेत** Adj. *um die Rede gekommen, stumm* Kaush. Up. 3,3.

***वागर** m. = निर्णय, पण्डित (विशारद), परित्यक्तभय (गतातङ्क), मुमुनु, वाडब, वातवेष्टक, वारक, वृक und शाण.

***वागा** f. *Zaum.* Richtig वल्गा.

**वागाडम्बर** m. *Wortschwall.*

**वागादिपित्र्य** n. ऋतूनां °म् Name eines Sâman Ârsh. Br.

**वागायन** m. Patron. Auch Pl.

***वागारु** Adj. *ein Kind mit falschen Hoffnungen täuschend.*

***वागाशनि** (!) m. *ein* Buddha.

***वागाशीर्दत्त** m. ein Mannsname.

**वागिन्द्र** m. N. pr. eines Sohnes des Prakâça.

**वागीश** 1) Adj. Subst. *der Rede mächtig, ein Meister in der Redekunst* Çiç. 2,25. Häufig am Ende von Gelehrtennamen. — 2) m. *a)* Bein. Brahman's. — *b) der Planet Jupiter.* — 3) f. या Bein. der Sarasvatî.

**वागीशत्व** n. Nom. abstr. zu वागीश 1).

**वागीश्वर** 1) m. *a) ein Meister in der Redekunst.* — *b)* *Bein. Brahman's. — *c)* N. pr. α) eines Ǵina. — β) eines Autors. — 2) f. ई Bein. der Sarasvatî.

***वागीश्वरकीर्ति** m. N. pr. eines Lehrers.

**वागीश्वरस्तोत्र** und **वागीश्वरीस्तोत्र** n. Titel von *Lobgesängen* Burnell, T. 200,*a*.

**वागु** N. pr. eines Flusses.

***वागुजि** (Med. m. 31) und ***वागुजी** f. = वाकुची.

**वागुज्जार** m. *ein best. Fisch* Râǵan. 19,71.

***वागुण** n. *Averrhoa Carambola.*

**वागुत्तर** n. *das letzte Wort, das Ende einer Rede*